

stemmer, at disse Foranstaltninger skulle være færdige i Løbet af en vis given Tid; men dermed er jo ikke afgjort, hvor meget Krigsministeren skal være berettiget til at anvende i det næste Finantsaar, og hvor meget Marineministerens skal være berettiget til at anvende i samme Tid, og hvortil disse Beløb skulle anvendes. Jeg formoder, at man her nærmest maa holde sig til den Angivelse, som findes i Motiverne til Lovforslaget, og derefter vil det jo være et forholdsmæssigt meget ringe Beløb, som vil være at stille til Marineministerens Naadighed, nemlig 342,000 Kr., og det Beløb, som vil være at stille til Krigsministerens Naadighed, vil være 2,785,100 Kr. Man faar netop det Indtryk — og det maa vistnok være Meningen — at det er det, som Flertallet har tænkt paa, naar det i Betænkningen siger: „Naar Folkethinget i dets Lovforslags § 3 foreslaar, at der i Finantsaaet 1876—77 kan anvendes 3,000,000 Kr., udgivne paa den nærmere antydede Maade, kan Flertallet ikke tiltræde dette, men maa tilraade at forblive ved Regeringens Forslag i Slutningen af dens Lovforslags § 1.“ Der er ikke nogen rigtig Modsetning mellem de to Ting. Jeg tror uregelmæssigt, at denne Slutningsbestemmelse, at der ikke i noget Aar maa anvendes over 6 Millioner Kr., meget godt kunde gaa ud, idet den egentlige Begrænsning ligger i den følgende Paragraf; og dersom man i et enkelt Aar blev enig om at anvende mere end 6 Millioner Kr., fordi man i et foregaaende Aar havde anvendt noget mindre, eller omvendt, vilde det dog være besynderligt, om man, for ikke paa Finantsloven at komme i Strid med denne Lov, skulde gaa til at forandre den. Dette er dog af en underordnet Betydning; men det, som jeg mest savner, er en bestemt Angivelse af, hvilket Beløb der for det næste Aar skal stilles til Krigsministerens Naadighed, og hvilket Beløb der skal stilles til Marineministerens Naadighed. At det er een Mand, der forestaar begge Ministerier, kan jo ikke medføre, at Bevillingen som et samlet Beløb stilles til Ministerens Naadighed; thi det er jo til hvert enkelt Ministeriums Naadighed, at Beløbet maa stilles. Jeg har naturligvis ikke selv villet fremkomme med noget Forslag i den Henseende, allerede af den Grund, at Spørgsmaalet om, hvilket Forslag der vedtages, jo kan have Indflydelse paa Fordelingen. Dertil kommer, at der muligvis er skriftlige Bilag bagved Lovforslaget, som have Indflydelse paa de Summer, som der maatte opstilles; men jeg tør henstille til det ærede Udvalg, at man tager den nærmere Bestemmelse, som stemmer med de almindelige Regler for Bevillinger. Det vil i saa Henseende ikke være tilstrækkeligt at henvise til, hvad der ikke er undgaaet min Opmærksomhed, at der i den sædvanlige Indregistreringsparagraf, som Finantsministeren foreslaar til tredie Behandling af Finantsloven, er opført nogle Summer i Genhold til dette Lovforslag;

thi denne Paragraf er kun et Resultat af, hvad der staar i selve Lovforslaget; det Lovforslag, som skal blive til Lov, bør jo ikke suppleres af den sidste Opgivelse i Finantslovens Indregistreringsparagraf.

Krigs- og Marineministerens (Saffner): Jeg har ved dette Lovforslags første Behandling havt Leilighed til at udtale mig saa bestemt om min Stilling til Lovforslaget, som det var indkommet her i Thinget fra det andet Thing, at ærede Medlemmer paa Forhaand kunde vide, hvorledes jeg vil stille mig idag til de af Udvalget foreslaaede Ændringer. Jeg udtalte ved første Behandling, at jeg paa ingen Maade kunde gaa ind paa det Forslag, som er vedtaget i det andet Thing, og min Anskuelse er i saa Henseende ikke bleven rokket ved de Udtalelser, vi hørte fra den ærede 4de Landsthingsmand for 7de Kreds (Hauerslev). Det ærede Medlem ansførte som en Grund, hvorfor han stemte for Forslaget, som det var kommet fra det andet Thing, at det var meget billigere end Regeringens Forslag. Nu er det efter min Mening ikke paa Billigheden, det kommer an, men paa, hvad man opnaar ved Lovforslaget. Den ærede Landsthingsmand tilføjede, at det oprindeligt her i Thinget foreliggende Lovforslag tillige havde den Fordel at være overflueligt. Herved har jeg faaet bekræftet en Formodning, som opstod hos mig temmelig sikkert ved Behandlingen i det andet Thing, at det, man der har foreslaaet, er Alt, hvad man mener, der skal anvendes paa overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme. Det godtgjør for mig yderligere, at dette Lovforslag er utilfredsstillende. Den ærede Landsthingsmand udtalte, at en af Grundene, hvorfor Mindretallet i Udvalget ikke kunde gaa med Flertallet, var den, at man ikke vilde indskrænke Landets Forsvar til en enkelt Landsdel eller til Forsvaret af Kjøbenhavn, men at man vilde forsvare samtlige Landsdele, udstrækket Forsvaret til samtlige Landsdele. I saa Henseende staar han i Modstrid med den Anskuelse, som i det andet Thing har ligget til Grund for Forslagets Affattelse, idet det i Betænkningen, som er afgiven under 4de Februar 1876, og som slutter sig til tidligere afgivne Betænkninger, udtales, at man har havt for Øie, at Landets Forsvar vilde kræve Forsvarskrafternes først mulige Sammendragning paa og om Sjælland. Ganske vist har man ved Siden af denne Udtalelse udtalt sig for Hensigtsmæssigheden af at tilvejebringe et befæstet Punkt i Sjælland, men man har tillige ansat en saa begrænset Sum dertil, at man vistnok ikke har Ret til at forudsætte, at det er Meningen fra dette Punkt at øve et kraftigt Værn for Sjælland. Ved senere at svare den ærede Landsthingsmand for 10de Kreds (Søsen) udtalte den ærede Landsthingsmand for 7de Kreds, at Mindretallet ogsaa lagde Forsvarets Lyngdepunkt